

ЖИВЕ В ЙОГО ДУШІ ДОСЛІДНИК

Його серед інших виділяє простота, скромність, доступність для інших, ясний, але проникливий погляд, твердість та впевненість кроку. Це – людина, якій відома істина. А як сказав у свій час Л. Толстой, "істина не може примусити людину бути недоброю чи самовпевненою, прояви істини завжди лагідні, смиренні і прості".

Але якщо Віктору Миколайовичу Локазюку відома істина, то це не значить, що йому відомо все. Нема на Землі людини, якій усе відомо. А якщо людина відчуває в душі постійне прагнення пізнати якомога більше: і світ навколо, і людину, то в ній живе дослідник. Так можна мовити й про Віктора Миколайовича.

Крім того, що він – дослідник, він ще й справжній Учитель.

Разом зі своїми учнями та однодумцями вчений, дослідник, експериментатор, педагог пізнає щораз усе нові таємниці науки, яка простелилася перед ним дорогою його життя. Він бачить далеко вперед, бачить майбутнє.

Сьогодні Віктор Миколайович ступив на життєвий поріг, який відкриває йому шлях мудрості. Але пригадаймо слова Ф. Ларошфуко: "Ми вступаємо в різний вік нашого життя, як новонароджені, не маючи за плечима ніякого досвіду, скільки б нам не було років". Тож і наш Віктор Миколайович вступає на таку життєву смугу, якою ще не йшов. На ній – безліч незвіданих глибин, не покорених вершин. Як уже тут обійтися без творчого пошуку і натхнення, які супроводжують В.М. Локазюка все життя? Хоч зовні завжди спокійний, але спокій – це не для нього...

Віктора Миколайовича Локазюка ми знаємо як декана факультету телекомунікаційних систем інституту телекомунікаційних та комп'ютерних систем Хмельницького національного університету, як завідувача кафедри комп'ютерних систем та мереж, доктора технічних наук, професора, як керівника найпрогресивнішої наукової школи, автора майже 20 винаходів і значної кількості наукових праць, як автора десятка потрібних науці і студентству підручників та посібників, як вимогливого, самовідданого вчителя, майстра своєї справи і як щедрої душі людину.

Першу електронну техніку Віктор Локазюк освоїв ще, працюючи інженером на радіотехнічному заводі у відділі автоматизованих систем управління технологічними процесами. Самотужки й через

курсову підготовку вивчав її особливості і можливості. А на заводі "Нева" мав "солідну" на той час лабораторію і почав займатися науково-дослідною роботою. Уже там отримав перші свідоцтва на винаходи. Став пошукувачем.

У 1987 році Віктора Миколайовича запрошують на роботу в Хмельницький технологічний інститут. Був старшим науковим співробітником. Через три роки захистив кандидатську дисертацію, а згодом став доктором технічних наук. Очолює кафедру комп'ютерних систем і наукову школу, яка працює в трьох важливих на сьогодні напрямках: технічної діагностики, розробки системи штучного інтелекту, розробки інтелектуальної системи прийняття рішень. До речі, створена В.М. Локазюком система підтримки прийняття рішень двічі експонувалася на виставках Міністерства освіти і науки.

Віктор Миколайович має вже два десятки "наукових" учнів, які під його керівництвом стали кандидатами чи докторами наук. Працівники кафедри комп'ютерних систем та мереж намагаються виправити ті недоліки, які ми маємо в області електроніки. В.М. Локазюк має досвід організації міжнародних конференцій. Ним започаткована й успішно проводиться щорічно олімпіада з предмета "Комп'ютерна діагностика комп'ютерних пристроїв і систем".

Спочатку на кафедрі, а тепер і на факультеті вироблена і прижилася ефективна система роботи зі студентами. Вимогливість і об'єктивність – її основні принципи. Студенти, які мають здібності до науки чи інженерії, вчасно виявляються, їм рекомендують здобувати ступінь магістра. Такі студенти-п'ятикурсники працюють, як правило, асистентами на кафедрах, готуються до наукової роботи, з часом пишуть кандидатські дисертації. Так готується молода зміна науковців, викладачів, однодумців і послідовників.

Віктор Локазюк уже досить популярний як автор життєво необхідних підручників і посібників. Він отримує замовлення від видавництва на підготовку підручників українською мовою, яких так бракує сьогодні. Його книги написані доступно й популярно. Вони вчать людину мислити, розмірковувати. І це дуже важливо, бо призначені книги для студентів і викладачів (за ними легко навчатися й навчати).

Навіть колеги Віктора Миколайовича визнають, що щасливими є студенти, котрих він навчає. Адже йому притаманні людинолюбство і життєлюбство. Тому й послідовників у нього багато. Адже й справді "вчать в тих, кого люблять".